

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 78 • nummer 2 • februari 2023

INHOUD

<i>De weg van vernedering (gedicht)</i>	<i>25</i>
<i>Christus onze Heere (2)</i>	<i>26</i>
<i>Het alfabet van Gods beloften</i>	<i>31</i>
<i>In de hof Gethsémané</i>	<i>34</i>
<i>Zeven adviezen aan jonggelovigen</i>	<i>36</i>
<i>De drie zeven van de wijze</i>	<i>39</i>
<i>De aandacht van de Herder voor zwakken</i>	<i>44</i>
<i>Zal de antichrist een Jood zijn?</i>	<i>46</i>
<i>Gods wil en Zijn liefde</i>	<i>47</i>

Als dat waar is...

Vragen en feiten over Jezus Christus

door Léon Taschi

‘Als het waar zou zijn wat er over Jezus Christus gezegd wordt... Maar er is immers helemaal niets zeker over Hem. De één zegt dit, de ander zegt dat. Wat moet je daar nu persoonlijk van geloven?’

Dat zijn vaak gehoorde opmerkingen als er over Jezus Christus wordt gesproken. Meestal blijft het daar een leven lang steken. Maar de vraag hoe het nu precies zit met Jezus Christus, is te belangrijk om ‘m open te laten. Er móet een antwoord op worden gevonden, want het gaat hier over een uiterst belangrijk onderwerp.

De auteur, zelf afkomstig uit het volk van de Messias, stelt het thema heel boeiend voor aan onze harten!

Bestelcode: 6211

Aantal pagina's: 66

Prijs: € 5,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en leeuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

De weg van vernedering

Heere Jezus, o, hoe vele moeiten,
gemis, leed en vijandigheid
hebt U ervaren in Uw leven
op Uw weg van gehoorzaamheid!
En wie kan ooit Uw nood doorgronden,
toen, Heiland, in afhank'lijkheid
U in de hof vol angst moest knielen
en bad vol innerlijke strijd?

Vooraf al zag U de verschrikking
van 't kruis: wat U daar zou doorstaan.
U bad de Vader of de beker
aan U voorbij zou kunnen gaan.
'Uw wil, o Vader, moet gebeuren',
sprak U – U bleef Hem toegewijd.
Wat een gehoorzaamheid! Wij zien daar
in U niets dan volkomenheid!

U eerde God in al Uw lijden
en diende Hem tot in de dood.
Naar U, Heere, zag Hij steeds met vreugde;
U droeg gewillig al die nood!
Nu prijzen onze lofgezangen
Uw overgave al op aard',
terwijl wij uitzien naar de hemel:
Lof aan het Lam! U bent het waard!

Pierre Diederichs

Christus onze Heere (2)

2. Bidden

Net zoals wij de Heere Jezus aanbidden als Heere, zo bidden wij ook tot Hem als Heere. Er staan twee treffende illustraties van dit principe in de Bijbel. Als Stéfanus ter dood wordt gebracht door de woedende Joden, staat er: 'En zij stenigden Stéfanus, die aanriep en zei: Heere Jezus, ontvang mijn geest' (Hand. 7:59). Over zijn doorn in het vlees zei de apostel Paulus: 'Hierover heb ik de Heere driemaal gebeden, dat hij van mij zou wijken; en Hij zei tot mij: Mijn genade is u genoeg; want [Mijn] kracht wordt in zwakheid volbracht' (2 Kor. 12:8-9).

Dat het Christus was Die hij zo aansprak als Heere, is duidelijk, want hij voegt eraan toe: 'Het liefst zal ik dus veeleer roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht [ditzelfde woord wordt ook wel vertaald met 'sterkte'] van *Christus* in mij woont'. [Deze verzen leren ons in welke hoedanigheid Christus in het gebed moet worden aangesproken: als Heere](#) – niet als 'Jezus' of 'Christus', zoals helaas vaak wordt gehoord. Een korte overdenking zal duidelijk maken waarom dit gepast is.

Als wij Zijn naam Jezus of de titel Christus gebruiken wanneer wij ons voor Hem buigen, dan vergeten wij onze plaats als smekelingen en ook Zijn plaats als Heere. Het doet familiair aan, als het al niet oneerbiedig is (hoewel we van harte toegeven dat dit beslist niet de bedoeling hoeft te zijn). Laten we toch nooit Zijn verhoging en waardigheid uit het oog verliezen als wij met smeekbeden tot Hem gaan. De geestelijke intuïtie van het kind van God zal zeker toereikend zijn om hem te leren dat op zo'n moment de titel van Heere nooit weggelaten hoort te worden. Het komt Hem toe om die te ontvangen. Het past ons om Hem die te geven, omdat we daarmee – al is het gering – ons besef

uiten van Zijn rechten, van de eer die Hem toekomt en ook van onze plaats in Zijn tegenwoordigheid.

De engel gebruikte die toen hij op de morgen van de opstanding de vrouwen bij het graf geruststelde en wel op een bijzonder veelzeggende manier. Hij zei: 'Vreest u niet, want ik weet dat u zoekt Jezus, de Gekruisigde. Hij is hier niet, want Hij is opgestaan zoals Hij gezegd heeft. Kom hier, zie de plaats waar *de Heere* gelegen heeft' (Matth. 28:5-6). Hij herinnerde hen eraan dat Jezus, Die zij zochten, de Heere was.

Ook de boosdoener aan het kruis – ongetwijfeld onderwezen door de Geest van God – sprak Hem op de juiste manier aan. 'Heere,' zei hij, 'gedenk mij, wanneer U in Uw koninkrijk komt' (Luk. 23:42). Laten wij dus altijd zorgvuldig bedenken wat Hem, voor Wie wij ons buigen en van Wie wij genade en zegen verwachten, toekomt.

Als ons onderwerp en de ruimte het toelieten, zouden we erop kunnen wijzen (wat een zorgvuldig onderzoek van Gods Woord onderbouwt) dat er speciale onderwerpen zijn die we meer gepast voor de Heere brengen. Er is bijvoorbeeld, zoals we verderop zullen zien, een bijzondere relatie tussen de dienstknecht en de Heere. Hijzelf onderwees Zijn discipelen: 'Smeek dan de Heere van de oogst, dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstoot' (Matth. 9:38). De apostel Paulus – zoals we al gezien hebben in de kwestie van de doorn in het vlees die hem, zoals hij het ervoer, hinderde in zijn dienst – spreekt Christus ook aan als Heere.

Het is voldoende om het hier alleen aan te stippen, maar er is kennis nodig en door God gegeven inzicht om dit juist te begrijpen. Het is een onderwerp dat zorgvuldig overwogen moet worden, want niets is pijnlijker dan in gebeden tijdens de erediensten of bidstonden de onjuiste en van een gebrek aan inzicht getuigende afwisseling van 'God', 'Vader' en 'Heere' te horen, maar dit terzij-

de. Als wij Hem aanspreken in het gebed, is het beslist een grote troost om eraan te denken dat Hij *onze* Heere is. Dat houdt zowel een aanspraak als een verzekering in: een aanspraak vanwege de relatie waarin wij zijn gebracht en een verzekering omdat het ons herinnert aan wat Hij in deze hoedanigheid voor ons is. Hij is geen vreemde voor ons en als wij het fijn vinden om de woorden uit te spreken, wat een vreugde zal het dan voor Hem zijn om te horen hoe wij Hem aanspreken als onze Heere. Mogen wij, geleid door de Geest van God, steeds vrijmoediger deze term gebruiken – met de heilige vrijmoedigheid die alleen bewerkt kan worden door het vertrouwen in Zijn liefde!

3. Gehoorzaamheid

'Heere' en 'dienstknecht' zijn twee woorden die met elkaar samenhangen, die houden verband met elkaar. Wij worden door de term 'onze Heere' er dus in het bijzonder aan herinnerd dat wij *Zijn dienstknechten* zijn. Wij zijn Zijn dienstknechten omdat Hij ons heeft gekocht met Zijn eigen bloed en daarom zijn wij volkomen Zijn eigendom. Dat is ook de reden dat de apostel Paulus zich erin verheugt om zichzelf een dienstknecht, een slaaf (Gr. *doulos*) van Jezus Christus te noemen (Rom. 1:1; Fil. 1:1 enz.).

Het gaat hier natuurlijk over alle gelovigen als dienstknechten en niet alleen over een bijzondere klasse die de Heere met gaven heeft toegerust en heeft uitgezonden om onder de gelovigen te arbeiden of om het Evangelie te verkondigen. We doen onszelf tekort als wij de term 'dienstknechten' tot deze klasse beperken, want welke positie wij ook innemen, we zijn allemaal net zo goed dienstknechten van de Heere als zij die dat op een openlijke manier zijn, bijvoorbeeld in de bediening van het Woord.

Als we dit beseffen, zal onmiddellijk duidelijk zijn dat de wil van de Heere onze enige wet is. Het is inderdaad het kenmerk van de Christen dat hij geen wil heeft, want zodra zijn wil actief is, komt het vlees tevoorschijn. Dus hij heeft – dat zou tenminste zo moeten zijn – absoluut geen wil. Hij kan met de apostel zeggen: 'Ik ben met Christus gekruisigd en *ik leef niet meer*, maar Christus leeft in mij' (Gal. 2:20).

De Heere Zelf heeft ons dit ook laten zien. 'Ik ben van de hemel neergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar de wil van Hem Die Mij gezonden heeft' (Joh. 6:38). Daarom wordt zelfs van Hem gezegd dat Hij 'de gestalte van een slaaf heeft aangenomen' (Fil. 2:7). Net zoals Hij geen wil had, maar in alles wat Hij dacht, sprak en deed, beheerst werd door de wil van de Vader, zo moeten wij in alles Zijn wil eerbiedigen. Het is niet langer wij, maar Christus in ons. Onze lichamen zijn alleen werktuigen die Hem – Zijn wil – tot uitdrukking moeten brengen.

Onze verantwoordelijkheid als dienstknechten is dus *gehoorzaamheid*, zoals de Heere zei tegen bepaalde mensen die Hem beleden: 'Waarom noemt u Mij Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?' (Luk. 6:46). Of zoals Hij tegen Zijn discipelen zei: 'U noemt Mij Meester en Heere, en u zegt het terecht, want Ik ben het. Als dan Ik, de Heere en de Meester, uw voeten gewassen heb, dan bent ook u schuldig elkaar de voeten te wassen' (Joh. 13:13-14).

Zodra Christus aan ons geopenbaard is als onze Verlosser en wij Hem erkennen als onze Heere, behoren we dus de houding van Saulus aan te nemen toen hij zei: 'Heere, wat moet ik doen?' (Hand. 9:6; 22:10). **Vanaf dat moment moeten we de plaats aanvaarden van gehoorzaamheid aan Zijn wil. Die plaats moeten we niet alleen aanvaarden, maar ook moeten we onze vreugde erin vinden**, net zoals Hij Zelf zei dat het Zijn voedsel was om de wil van Zijn Vader te doen en Zijn werk te volbrengen (Joh. 4:34).

Een gelovige kan geen onwetendheid aanvoeren wat Zijn wil betreft. Het is waar dat velen onwetend *zijn*. Maar het was Zijn wens om in de Bijbel Zijn gedachten voor ons te openbaren, de weg aan te geven waarop Hij wil dat wij wandelen en ons te verzekeren van leiding in iedere moeilijkheid en verwarring. Hij heeft ons de Trooster gezonden om ons in de hele waarheid te leiden. We hebben dus geen excuus als wij in onwetendheid blijven.

Hoe eenvoudig is dus ons pad! Wij hoeven alleen Eén te behagen. Het oog moet daarom alleen gericht blijven op Hem. Zoals de ogen van de dienaren gericht zijn op de hand van hun heren en de ogen van een dienaar op de hand van haar meesteres, zo behoren onze ogen altijd gericht te zijn op de Heere (Ps. 123:2). Zo kunnen we de eerste aanwijzing opvangen van Zijn wil, zodat onze bereidwillige voeten altijd snel zijn om Zijn bevelen uit te voeren.

Wat een eer wordt ons daardoor verleend! Christus onze Heere is het Middelpunt van de heerlijkheid. De ogen van de hele hemel zijn op Hem gericht – het Voorwerp van hun grenzeloze eerbied, hulde en aanbidding. **Wie zijn wij, dat Hij het waardig heeft geacht om ons tot Zijn dienstknechten te maken?** Wij zijn niets – wij zijn het alleen geworden door de soevereine genade van God op grond van Zijn volbrachte werk. Daarom horen wij beslist een dieper besef te hebben van de wonderbaarlijke eer die ons verleend is! Onze harten moeten opzwellen door dankbare liefde en zich er steeds sterker in verheugen om die liefde te bewijzen door Zijn geboden te bewaren (Joh. 14:15).

(Wordt vervolgd).

E. Dennett

Het alfabet van Gods beloften

Een Christen had de gewoonte zijn zorgen voor het slapengaan bewust bij de Heere neer te leggen: 'Wilt u zorgen voor alles wat me bezighoudt? En geef me de rust die ik nodig heb om morgen mijn werk weer te kunnen doen'. Als de zorgen hem desondanks overvielen en hem uit de slaap hielden, begon hij het abc van de beloften en bemoedigingen van God op te zeggen. Bij elke letter kende hij een Bijbelvers met een Goddelijke belofte uit het hoofd.

De Bijbel bevat inderdaad talrijke beloften. Aan wie zijn ze gericht? Ze zijn gericht aan mensen die hun vertrouwen op God stellen en de redding door het geloof in de Heere Jezus aangenomen hebben. Ze zijn nu kinderen van de hemelse Vader, Die hen liefheeft en kent.

Onze God en Vader weet dat we te kampen kunnen hebben met twijfel, terneergeslagenheid en zorgen. Daarom geeft Hij ons door Zijn Woord voor een reeks van onderwerpen beloften en bemoedigingen:

- de eigenschappen van God,
- de eeuwige redding,
- de behoeften van het dagelijks leven,
- het Goddelijke antwoord op het geloof,
- bijstand in beproevingen,
- de zegen als gevolg van een toegewijd leven enzovoort.

We kunnen ons deze Goddelijke beloften toe-eigenen door ze heel persoonlijk op onszelf te betrekken. Laten we eraan denken: ons geloof in de beloften van God eert Hem en God eert dit geloof. Laten we ons daarom vastklampen aan wat God in de Bijbel belooft. Laten we daaruit kracht voor ons leven putten! We moeten ons deze rijke troost niet laten ontnemen door

de beloften van God te vergeten of er zelfs aan te twijfelen. Hij heeft voor elke situatie – ook al is die nog zo moeilijk – een troostvolle belofte. Maar de beloften van God kunnen ons alleen troost en bemoediging geven als we ze ook kennen. Daarom is het nodig dat we met de Bijbel vertrouwd zijn. Laten we bij het lezen van het Woord onze ogen openhouden voor wat God ons in Zijn genade belooft. Om Zijn beloften ook te kunnen onthouden, kan het helpen om ze in alfabetische volgorde te plaatsen. Het volgende voorstel kan naar believen aangevuld of aangepast worden (waarbij we de tekst soms enigszins hebben aangepast conform het Franse origineel, om de alfabetische volgorde beter te kunnen handhaven):

- 'Alle dingen kan ik aan door Christus, Die mij kracht geeft' (Fil. 4:13).
- 'Beveel uw weg aan de HEERE en vertrouw op Hem: Hij zal het doen' (Ps. 37:5).
- 'Christus is op de bestemde tijd voor goddelozen gestorven' (Rom. 5:6).
- 'De eeuwige God is voor u een woning, en onder u zijn eeuwige armen' (Deut. 33:27).
- 'en zij zullen niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken' (Joh. 10:28).
- Falen: 'Mijn goedertierenheid zal Ik bij hem niet wegnemen en in Mijn trouw niet falen' (Ps. 89:34).
- 'God is ons een toevlucht en kracht; Hij is in hoge mate een hulp gebleken in benauwdheden' (Ps. 46:2).
- 'Hierin is de liefde van God ten opzichte van ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat wij zouden leven door Hem' (1 Joh. 4:9).
- 'Is er iets voor de HEERE te wonderlijk?' (Gen. 18:14).

- 'Jezus zei: Ik ben de Opstanding en het Leven; hij die in Mij gelooft, zal leven' (Joh. 11:25).
- 'Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven' (Matth. 11:28).
- 'Laten wij daarom met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden tot tijdige hulp' (Hebr. 4:16).
- 'Mijn genade is u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht' (2 Kor. 12:9).
- 'Nader tot God en Hij zal tot u naderen' (Jak. 4:8).
- 'Ontsluit mijn ogen en laat mij aanschouwen de wonderen van Uw wet' (Ps. 119:18).
- 'Prijs de HEERE, want Hij heeft de ziel van de arme gered' (Jer. 20:13).
- 'Roep Mij aan in de dag van benauwdheid; Ik zal u eruit helpen en u zult Mij eren' (Ps. 50:15).
- 'Satan heeft zeer begeerd om u te ziften als de tarwe; maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet zou ophouden' (Luk. 22:31-32).
- 'Tel de sterren, als u ze kunt tellen. En Hij zei tegen hem: Zo talrijk zal uw nageslacht zijn' (Gen. 15:5).
- 'Uw gerechtigheid zal voor u uit gaan en de heerlijkheid van de HEERE zal uw achterhoede zijn' (Jes. 58:8).
- 'Verder, mijn broeders, verblijd u in de Heere' (Fil. 3:1).
- 'Werp uw zorg op de HEERE, en Hij zal u onderhouden' (Ps. 55:23).
- 'Zie, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding van de eeuw' (Matth. 28:20).

Uit het Frans, auteur onbekend

In de hof Gethsémané

Vraag:

Hoe vaak is Jezus Christus in de hof van Gethsémané bij de discipelen weggegaan om te bidden?

Antwoord:

'Toen kwam Jezus met hen aan een plaats, Gethsémané geheten, en Hij zei tegen de discipelen: Ga hier zitten, terwijl Ik heenga om daar te bidden. En Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs mee en Hij begon bedroefd en zeer beangst te worden ...

En Hij ging een weinig verder en viel op Zijn aangezicht, bad en zei: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker Mij voorbijgaan; maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt. En Hij kwam tot de discipelen en vond hen slapende ...

Opnieuw, voor de tweede keer, ging Hij heen en bad, en zei: Mijn Vader, als deze Mij niet voorbij kan gaan, tenzij Ik hem drink, Uw wil geschiede. En toen Hij terug kwam, vond Hij hen opnieuw slapende; want hun ogen waren bezwaard. En hen verlatende, ging Hij opnieuw heen, bad voor de derde keer en sprak dezelfde woorden' (Matth. 26:36-44; verg. Mark. 14:32-40).

'En uitgaande, vertrok Hij, zoals Hij gewoon was, naar de Olijfberg; en ook de discipelen volgden Hem ... En Hij verwijderde Zich van hen ongeveer een steenworp ver; en Hij knielde neer en bad deze woorden: Vader, mocht het Uw wil zijn deze drinkbeker van Mij weg te nemen, doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede ... En toen Hij van het gebed opstond, kwam Hij bij de discipelen en vond hen slapende van droefheid. En Hij zei tot hen: Waarom slaapt u? Sta op en bid, opdat u niet in verzoeking komt' (Luk. 22:39-46).

Deze schijnbare tegenstrijdigheid is heel eenvoudig op te helderen. De Heere Jezus is drie keer bij Zijn discipelen weggegaan. Lukas vat het hele gebeuren samen en vindt het niet belangrijk om de lezer mee te delen dat de Heere Zijn gebed onderbroken had. Maar Lukas vermeldt ook niet dat Jezus Christus maar één keer gebeden heeft. Bij hem komt het meer aan op de hoofdinhoud van het gebed dan op het aantal onderbrekingen.

S. Drüeke en A. Remmers

Zeven adviezen aan jonggelovigen

Geliefden in de Heere,

Als u er door de Heilige Geest toe geleid bent om de Heere Jezus aan te nemen als uw Verlosser – als u weet dat uw zonden vanwege Hem vergeven zijn – dan wil ik u graag in een aantal opzichten aansporen.

1. Zorg ervoor dat *Hij alleen*, en niet het werktuig dat gebruikt is tot zegen van u, alle eer ontvangt. Hij alleen is waardig en Zijn dienstknechten zouden inderdaad 'vleselijk' zijn (zie 1 Kor. 3:1-9) als zij zouden toestaan dat u aan hen denkt, terwijl de eer en de aanbedding alleen *Hem* toekomen.
2. U bent tot het inzicht geleid dat u nog maar heel weinig weet van Gods Woord, zoals wij allen ronduit moeten erkennen (1 Kor. 8:2). Onderzoek daarom dagelijks de Schrift om daardoor een diepere kennis te verkrijgen van de *Persoon* tot Wie u gebracht bent. U weet wat het werk heeft betekend voor uw geweten; leer nu over het Goddelijke Voorwerp voor uw hart. In deze tijd van verwarring en wetteloosheid moet de gelovige – de heilige van God – opgedragen zijn 'aan God en aan het woord van Zijn genade' (Hand. 20:32).
3. Luid gepraat en veel geruzie kenmerken volgelingen van de Heere Jezus vaak in deze tijd. Maar een rustige, consistente wandel, om welke relatie in het leven het ook gaat, heeft veel meer invloed (1 Petr. 2:12).
4. Maak het tot een gewoonte wanneer u met anderen samen bent, om het geroddel dat in deze tijd zo gebruikelijk is, te

vermijden. De Persoon van Christus, zoals Hij ons door de Heilige Geest door het geloof getoond wordt in het Woord, moet het Onderwerp zijn. Dit zal aan de ene kant laster voorkomen en aan de andere kant mensverheerlijking.

5. Behalve deze consequente houding in uw relaties wordt u ook opgeroepen volhardend voor hen te bidden tot God (Ef. 6:18) en te letten op een gunstige gelegenheid om met hen te spreken. Hier is wijsheid voor nodig (Jes. 50:4; Spr. 15:23).
6. Vraag de Heere of Hij u beweging wil geven voor onbekeerde mensen. Als u dergelijke mensen kent, let dan op de gelegenheid om hun een goed evangelietraktaat of boek te geven. Als u dit in acht neemt, zult u het als een voorrecht beschouwen om geld apart te leggen, als de Heere u daartoe in staat stelt, om mee te werken aan de verspreiding van datgene wat u, in overeenstemming met Gods Woord, als de waarheid beschouwt waardoor mensen gered worden. In plaats van geld te verspillen aan onnodige dingen, wordt u opgeroepen de armen te helpen, in het bijzonder de medegelovigen (1 Tim. 6:17-19).
7. Ten slotte wil ik u aansporen om in alle oprechtheid te onderzoeken wat de Heere van u verwacht in deze laatste dagen. Zich groeperen rond mensen – bijdragen aan een scheuring – gaat eenvoudigweg in tegen de waarheid die we vinden in Johannes 17, Efeze 4, 1 Korinthe 12 enzovoort. Als u van harte wilt doen wat juist is, zal de Heere u Zijn weg voor u duidelijk maken (Fil. 3:13-21).

Maar iedere heilige van God moet beseffen dat de huidige toestand van de Gemeente allesbehalve is zoals we lezen over de begintijd van de Gemeente in het Bijbelboek Handelingen, dat:

allen een van hart en ziel waren en de liefde van Christus hen allen bezielde, toen geen namen, sekten en partijen in praktisch opzicht, wat het uiterlijke getuigenis betreft, het éne lichaam scheidde.

Toen de Heere op aarde was, verzamelden Zijn discipelen zich rondom Hem. Al spoedig na Zijn hemelvaart doopte de Heilige Geest de gelovigen tot één lichaam (1 Kor. 12:13) en zij allen erkenden, 'eendrachtig', geen andere Naam dan die van Hem. Als Hij terugkomt, zal dat zijn om alle heiligen – van de tijd van Adam af tot het moment van Zijn wederkomst – bijeen te vergaderen tot Hemzelf.

Waar waren de namen en partijen op de Pinksterdag? Waar vinden we ze in de begintijd van de Gemeente in het Boek Handelingen? Wat zal ervan worden in de heerlijkheid? Ik spreek nu alleen tot gelovigen. (De onbekeerden kunnen dit niet begrijpen.) Eigenzinnige mensen hebben de Gemeente van God in sekten en partijen verdeeld. De Heere Jezus, het Hoofd, heeft dit nooit gedaan. De Heilige Geest veroordeelt een dergelijk handelen stellig (1 Kor. 1:13). 'Wie een oor heeft, laat hij horen' (zie Openb. 2 en 3).

'Eén is uw Meester; en u allen bent broeders' (Matth. 23:8).

Laat Hij, Die 'spoedig' komt (1 Thess. 4; Hebr. 10:37), de harten van al de Zijnen opwekken om te leren van de stem van *de* Herder. Laat Goddelijke wijsheid geschonken worden aan hen die vergaderd zijn in Zijn Naam (Matth. 18:20), die zich beijveren – in grote zwakheid en ten overstaan van veel geliefde medegelovigen die ons niet begrijpen – om de 'eenheid van de Geest te bewaren in de band van de vrede' (Ef. 4:3) en die in gehoorzaamheid aan de Heere (2 Tim. 2:20-22; Hebr. 13:13) ernaar verlangen Zijn Woord te onderhouden en Zijn Naam niet te verloochenen. Laten we van harte verwelkomen wie Hij ontvangt.

Laten we vastberaden, omwille van Zijn eer, weigeren wie Hij afwijst.

Laat onze oprechte liefde, in Hem, zichtbaar worden in het leven van ons allen die Hij liefheeft en die Hem liefhebben. Opdat overvloedige genade, goedheid en vrede van God onze Vader en de Heere Jezus Christus uw deel zal zijn.

De uwe in hem,
C.J. Davis

De drie zeven van de wijze

De overlevering bericht dat op een dag een man bij de wijze Griekse filosoof Socrates kwam (469 – 399 voor Chr.). Hij vertelde: 'Luister, Socrates, ik moet je beslist iets vertellen!' De wijze onderbrak hem meteen: 'Stop eens even! Heb je dat wat je mij wilt vertellen, al gezeefd met de drie zeven?'

'Drie zeven?' vroeg de ander vol verbazing.

'Ja, beste vriend! Laten we eens kijken of dat wat je mij wilt zeggen door de drie zeven komt. De eerste zeef is de **waarheid**. Heb jij bij alles wat je me wilt vertellen gecontroleerd of het waar is?'

'Nee, ik hoorde erover vertellen en toen...'

'Zozo... Maar in elk geval heb je het vast wel met de tweede zeef onderzocht. Dat is de zeef van de **goedheid**. Is dat wat je me wilt vertellen iets goeds?'

Aarzelend antwoorde de ander: 'Nee, integendeel.'

'Hm', onderbrak de wijze hem. 'Laten we nu de derde zeef nog toepassen. Is het **nodig** dat je mij dit vertelt?'

'Nou, echt nodig is het niet direct'.

Toen zei de wijze glimlachend: 'Als het niet waar, niet goed en niet nodig is, laat het dan begraven liggen en belast jezelf en mij er niet mee'.

Socrates was een ongelovige, maar die drie zeven hebben hun actualiteit tot op vandaag niet verloren. We leven in een tijd van drukke en intensieve communicatie – mondeling, schriftelijk en in toenemende mate ook elektronisch.

Laten wij dat wat we met elkaar uitwisselen, werkelijk reinigen door deze drie zeven, die we ook in Gods Woord vinden? Efeze 5:10 spoort ons ertoe aan te beproeven wat de Heere welgevallig is. Dat geldt voor onze daden, maar het geldt ook voor onze woorden. Dat geldt voor alles wat we meedelen aan anderen. Let op: dat geldt dus ook als het per e-mail of sms gebeurt! Beproeven, onderzoeken, zeven wij echt wat we horen en wat we doorgeven?

De zeef van de waarheid: de waarheid zeggen is meer dan alleen maar niet liegen. Zijn we er zeker van dat dat wat wij doorvertellen, werkelijk overeenstemt met de feiten? Hoe gemakkelijk wordt er bij het doorgeven van informatie iets verzwegen of iets toegevoegd, waardoor de hele situatiebeschrijving in een ander daglicht komt te staan. Vooral wanneer we iets zeggen over anderen, moeten we er vooraf zeker van zijn dat het exact zo en niet anders is. Hoeveel gesprekken beginnen er niet met de woorden: 'Heb je al gehoord...?' En vervolgens worden allerlei vage dingen zonder onderbouwing ongefilterd doorgegeven, die niet sporen met de feiten. Laten we dat wat we horen, door de zeef van de waarheid laten lopen. En laten we niets doorgeven waarvan we niet zeker zijn dat het de waarheid is.

De zeef van goedheid: is dat wat we willen doorvertellen goed? Is het juist en passend? Bewerkt het iets goeds? *Helpt* het de ander als ik vertel wat ik zelf heb gehoord of beleefd? In sommige gevallen kunnen we die vraag met *ja* beantwoorden. Maar zijn er niet ook veel situaties waarin we beter konden zwijgen? De apostel Petrus spoort de lezers van zijn Brief aan: 'Vóór alles: heb vurige liefde tot elkaar, want de liefde bedekt een menigte van zonden' (1 Petr. 4:8). Dat betekent niet dat we iets slechts goedpraten of het grootmoedig door de vingers zien. Maar het betekent wél dat we niet meteen alles rondbazuinen wat we te weten zijn gekomen. Er zijn veel dingen die we onder vier ogen kunnen regelen zonder ze meteen openbaar te maken (zie ook Matth. 18:15 v.v.).

In de wereldse journalistiek gaat men vaak te werk volgens de regel: 'Only bad news is good news'. Met andere woorden: alleen slecht nieuws wordt goed verkocht. Onder Christenen zou dat anders moeten zijn. Wij moeten juist des te meer de dingen vermelden die te prijzen zijn, die goed zijn bij de ander. Wanneer we dat doen, zien we onze broeders en zusters plotseling in een heel ander daglicht.

De zeef van de noodzakelijkheid: ongetwijfeld zijn er in onze omgang met elkaar als Christenen dingen die we elkaar moeten vertellen, alleen al om ervoor te kunnen bidden. Toch mag de vraag weleens gesteld worden of de vele inlichtingen die worden uitgewisseld, wel allemaal echt nodig zijn. Waarom vertel ik eigenlijk iets aan mijn broeder of zuster? Wil ik daardoor interessant of belangrijk overkomen? Wil ik er eigenlijk iemand anders schade door berokkenen? Vind ik het gewoon leuk om eens lekker over anderen te roddelen? Laten we onze diepste motieven beproeven *voor* we iets zeggen.

Veren

Een tijd geleden las ik over een klein voorval, dat ik op deze plaats graag wil doorgeven. Het is weliswaar een oude geschiedenis, maar er zit nog een rijke les in voor ons vandaag.

Een vrouw gaat naar de dominee en vertelt hem dat ze een hele tijd heeft meegedaan aan kwaadsprekerij in het dorp. Toen ze kort daarvoor ziek was geweest en tijd had gehad om over haar leven na te denken, had ze spijt gekregen van al dat geroddel. Ze vroeg hem van harte om vergeving. De dominee dacht een ogenblik na en zei toen tegen haar: 'Goed. Ik aanvaard uw verontschuldigen. Maar ga nu naar huis, slacht en pluk een kip en leg alle veren in een korf. Kom dan hierheen met die mand, maar pas onderweg op dat u geen veren verliest, want ik wil ze allemaal hebben'.

Ook al vond die vrouw de opdracht nogal vreemd, ze deed toch wat haar gezegd was en kwam terug bij de dominee. Hij zei: 'Goed, ga nu met uw mand naar boven in de kerktoren en keer de mand boven in de spits om'. Zo gezegd, zo gedaan. Korte tijd later was de vrouw weer bij hem. De dominee keek haar aan en zei toen: 'Ga nu het dorp in en verzamel alle veren weer. Pas daarbij goed op dat u er niet één laat rondslingeren'. De vrouw keek hem vol verbazing aan: 'Hoe kan ik dat ooit voor elkaar

krijgen? Dat is toch onmogelijk! De wind heeft de veren alle kanten op geblazen. Die krijg je niemand ooit meer bij elkaar!’

‘Dat klopt’, zei de voorganger. ‘En dat is precies wat er met onze woorden gebeurt. We kunnen ze niet weer bij elkaar vegen. We kunnen ze niet meer inslikken. We krijgen hun werking nooit meer ongedaan’.

Als die vrouw haar woorden door de genoemde drie zeven had laten reinigen, dan zou dit haar nooit zijn overkomen. Maar de Bijbel heeft ons hier veel meer te zeggen dan deze wijsgeer uit de antieke tijd. Ik wil hier maar aan twee Bijbelteksten herinneren:

- De apostel Jakobus waarschuwt ons in zijn Brief voor het gevaar van woorden die we ondoordacht uitspreken: ‘Zo is ook de tong een klein lid en zij beroemt zich op grote dingen. Zie, een klein vuur, wat een groot bos steekt het in brand!’ (Jak. 3:5).
- De apostel Paulus schrijft in Filippi 4:8: ‘Overigens, broeders, al wat *waar*, al wat *eerbaar*, al wat *rechtvaardig*, al wat *rein*, al wat *beminnelijk*, al wat *welluidend* is, als er enige *deugd* en als er enige *lof* is, bedenk dat’.

En er zijn veel meer Bijbelgedeelten die ons ervoor waarschuwen allerlei dingen uit te spreken en door te geven zonder dat we er eerst grondig over hebben nagedacht. Ik wil de lezers graag aansporen die teksten eens op te zoeken en vervolgens na te denken over onze praktijk van het doorgeven van informatie.

E.-A. Bremicker

Waarover praten, bellen, mailen, sms'en wij?

‘Er zijn er die als met dolksteken praten, ondoordacht, maar de tong van de wijzen betekent genezing’.

Spreuken 12:18

De aandacht van de Herder voor zwakken

'Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zál die herders! Ik eis Mijn schapen op uit hun hand, en doe hen ophouden met het weiden van de schapen. Die herders zullen zichzelf niet meer weiden en Ik zal Mijn schapen uit hun mond redden, zodat ze hun niet meer tot voedsel zijn. Want zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal Zelf naar Mijn schapen vragen en naar ze op zoek gaan. ... Ik zal Zelf Mijn schapen weiden en Ik zal ze Zelf doen neerliggen, spreekt de Heere HEERE' (Ezech. 34:10-11,15).

Bij veel mensen leeft de gedachte dat als wij maar de meest geestelijke en meest intelligente Christenen bijeen konden krijgen, we een geweldige samenkomst zouden hebben! Ja, maar het zou helemaal verkeerd zijn, want dat is niet waartoe wij zijn geroepen. Wat geeft ons het recht om te kiezen uit de

kinderen van God? Wie gaf ons het recht om daar zelfs maar aan te denken?

Ik ben juist overtuigd van het tegendeel en geloof dat die gedachte van God is. Als ik werkelijk vertrouwelijk met de Heere omga, als ik werkelijk de Geest van God de ruimte geef om te werken, dan zou ik juist omzien naar de lammen. Ik zou omzien naar de zwakken. Ik zou mij uitstrekken naar mensen in nood, mensen die krachteloos zijn, die zich in gevaar bevinden. De sterken, of zij die zichzelf, in welke mate dan ook, sterk achten, moeten we overgeven in de handen van de Heere. Maar de zwakken zijn degenen voor wie de goede Herder de meeste zorg heeft en wij horen het voorbeeld te volgen van de goede Herder.

Het principe om alleen maar de beste en intelligentste gelovigen bijeen te brengen, is daarom een vals principe. Het is volkomen in tegenspraak met het ware principe van genade en waarheid.

Nee, het enige juiste is dit: we beweren niet dat God alle gelovigen bijeen zal brengen, we streven daar niet naar en verwachten het ook niet, maar we moeten wel ópenstaan voor alle gelovigen. Als wij dat niet doen, zijn wij vals. Het gaat er niet om of ik naar hun komst uitzie, maar de vraag is of mijn hart naar hen allen uitgaat. Als mijn hart niet naar hen allen uitgaat, ben ik een sektariër.

W. Kelly

Zal de antichrist een Jood zijn?

Vraag:

Zal de antichrist een Jood of een niet-Jood zijn? In welke verhouding zal hij staan ten opzichte van het hersteld Romeinse rijk?

Antwoord:

De komende antichrist is geen systeem en ook geen beginsel, maar een persoon. Hij kan geen niet-Jood zijn, want dat zou direct zijn eis ongeldig maken als de Messias in Judea te worden aangenomen. Daniël 11:37 bewijst dat hij een Jood is: 'En hij zal niet letten op de goden van zijn vaders, en ook niet op het verlangen van de vrouwen'. Van alle volken op aarde hadden alleen de Joden een traditionele godsdienst (Rom. 9:3-5), de volken niet, van hen wordt heel anders gesproken (Ef. 2:12). 'Ook niet op het verlangen van de vrouwen': het grote doel waar de vrome vrouwen in Judea naar verlangden was de moeder van de Messias te worden. Daarom werd het voor elke vrouw in Israël begrijpelijkerwijs als een smaad en een schande gezien als ze geen moeder werd. De antichrist zal dus een Jood zijn.

In Openbaring 13 hebben we twee beesten, twee grote machten. De nauwe verbinding maar ook het verschil tussen deze beide worden in het hoofdstuk nauwkeurig aangegeven, Het ene beest stijgt op uit de zee, het andere uit de aarde. Het beest uit de zee (vs. 1-8) beschouw ik als identiek met 'de kleine hoorn' van Daniël 7. Dit lasterende beest is de volkomen uitdrukking van de satanische boosheid en macht. De overste van deze wereld zal iemand vinden die bereid is de koninkrijken van het aardrijk – die Christus weigerde (Luk. 4:5-8) – uit zijn handen aan te nemen. De niet-Joodse vertegenwoordiger van het vierde wereldrijk zal alles uit de handen van satan ontvangen en dat gebeurt op satans vreselijke voorwaarden.

Maar hoewel de macht in handen van het eerste beest zal zijn, zal die volledig uitgeoefend worden door het tweede beest. Het zal dit tweede beest, de antichrist, zijn dat de koninklijke en priesterlijke waardigheden van Christus zal imiteren en werkelijk tekenen en grote wonderen zal doen, om de hele wereld ertoe te brengen het eerste beest, de lasterende keizerlijke macht, te vergoddelijken.

Terwijl er dus een niet-Jood zal zitten op de troon van de wereld, in bezit van al de macht van satan, zal de kracht van die macht tentoongespreid worden door het tweede beest, volgens die woorden: 'Het oefent al de macht van het eerste beest uit in diens tegenwoordigheid'. Dit andere beest of de antichrist heeft men met recht 'de plaatsvervanger van het eerste beest' genoemd. Omdat zij samen in boosheid verenigd zijn (Openb. 13), zal hun een gemeenschappelijk oordeel treffen: 'Deze twee [het beest en de valse profeet] werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt' (Openb. 19:20).

Walter Scott

Gods wil en Zijn liefde

Lijkt de weg die u langs de levensweg voert, u soms zwaar toe? Overvalt u weleens de gedachte dat God misschien een betere weg voor u zou kunnen kiezen en dat Zijn wil pijnlijk is? Verlies dan niet het feit uit het oog, geliefde vriend, dat Gods wil voor u niet verschilt van Zijn liefde voor u. Als u kunt rusten in Zijn liefde, dan kunt u zeker vertrouwen op Zijn wil, in de wetenschap dat 'alle dingen meewerken ten goede voor hen die naar [Zijn] voornemen zijn geroepen' (Rom. 8:28).

Schrijver onbekend.

***Dit is de echte nederigheid van het geloof:
niet de puur menselijke nederigheid
die probeert zo slecht van onszelf te denken
als maar mogelijk is,
maar het door God gegeven besef dat wij zo slecht
zijn dat wij helemaal niet meer
aan onszelf moeten denken,
nu wij de volmaaktheid hebben gezien van de Heiland,
de Zoon van God, de Mens Christus Jezus.***

W. Kelly

***Voor de gelovige is er geen enkele waarheid
eenvoudiger
en geen enkele waardevoller,
dan Christus, Die Mens is en tegelijk God,
Zoon van David, en tegelijk Davids Heere,
de Wortel zowel als het Nageslacht van David,
Die kwam om te sterven,
maar tegelijk de levende en eeuwige God is.***

W. Kelly

Heel verschillend, en toch één

Wat de Bijbel zegt over rassen

Door: Ken Ham

Kom tot de kern van dit culturele vraagstuk! Racisme kan niet worden opgelost door wetten, educatieve programma's of empirische wetenschap. Het is een zonde en alleen God heeft de oplossing.

Discussies over 'ras' worden te vaak verward met politieke correctheid of culturele holle frases. Toch is het van vitaal belang om met kinderen over dit moeilijke onderwerp te praten, op een manier die ze kunnen begrijpen. En God hééft ons een eenvoudig, krachtig antwoord gegeven in de Bijbel.

Dit boek:

- laat zien hoe de Bijbelse geschiedenis duidelijk maakt wat de wetenschap nu gaat begrijpen,
- verklaart culturele verschillen, bevolkingsgroepen en de wetenschap van huidskleur,
- schuift de ondeugdelijke evolutionaire basis voor racisme aan de kant met Gods blijvende waarheid!

De krachtige apologetiek van Ken Ham geeft kinderen een belangrijk inzicht en een Bijbelse basis die het idee van menselijke 'rassen' bestrijdt. Vanaf de Hof van Eden tot in onze wereld van vandaag de dag is er slechts één ras: het menselijk ras. Als je dat eenmaal doorhebt, dan verliest racisme zijn kracht!

Bestelnr. 6198

64 pagina's, hardcover

Prijs: 16,95

Nadenkertje

Schoon voor een feestdag

Nyepi is de belangrijkste feestdag op Bali. Het is de eerste dag van een nieuw jaar en moet een nieuw begin zijn met indien mogelijk grote reinheid. Op de dag erna bezoeken de Balinezen elkaar en vragen ze elkaar om vergeving, om gereinigd in het nieuwe jaar te starten. Velen van hen wrijven hun lichamen op deze dag in met modder uit het mangrovebos en baden daarna in de zee om al het slechte af te wassen: modder, negatieve dingen, onheil. Een groot plezier – met een serieuze achtergrond!

Is het dan genoeg, andere mensen om vergeving te vragen om rein te kunnen zijn? Hoe zit het met de schuld die ik tegenover God opgehoopt heb? ‘Maar uw ongerechtigheden maken scheiding tussen u en uw God, uw zonden doen Zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij u niet hoort. Want uw handen zijn met bloed besmet, en uw vingers met ongerechtigheid. Uw lippen spreken leugen, uw tong brengt onrecht tot uiting’ (Jes. 59:2-3). Uit deze Bijbeltekst wordt duidelijk: **Iedere overtreding richt zich ook tegen de heilige God. Deze schuld kan alleen God uitdelgen. Zijn Zoon Jezus Christus heeft daarvoor betaald. Hij stierf, zodat wij bij God aangenomen kunnen worden.**

Boze gedachten, woorden en handelingen kan niemand ongezien hebben of veroorzaken. Maar als we ze voor God open leggen en ze oprecht berouwen, vergeeft Hij zo ons graag. Waarom kan Hij dat? Omdat Hij ‘trouw en rechtvaardig’ is: Trouw, want Hij heeft het gezegd en Hij houdt Zich aan Zijn woord; rechtvaardig, omdat Zijn Zoon Jezus Christus al gestraft is. Hij is de verzoening voor mijn zonden geworden, Zijn bloed is gevloeid. En dit kostbare bloed reinigt mij van alle zonde (1 Joh. 1:7).